

[Hagen Hagensen]

med at finde frem til en skattereform. Vi ved alle sammen, at vi når det kun, hvis vi får en virkelig bred tilslutning til den, og det er noget, der forstås ude i befolkningen, at her kommer en skattereform, som kan holde lang tid fremover.

Også jeg vil tage udgangspunkt i hr. Lykketofts slutbemærkninger i den skriftlige fremsættelse, hvor der tales om, at man genfremsætter forslaget for at markere sine synspunkter i de videre drøftelser. Hvorfor nu denne genfremsættelse? Hvorfor denne markering? Vi kender jo alle sammen fra en række debatter socialdemokratiets synspunkter, og vi ved også, at de ikke kan få dem igennem nøjagtig i den form, som de gerne vil have dem. Det har vi jo drøftet i årevis, også før hr. Lykketoft var minister for skatter og afgifter. Hverken han eller hans forgængere har haft nogen mulighed for at komme igennem med det, de har foreslået. Man har ikke villet de drøftelser på et reelt grundlag, hvor vi skal prøve på at samle. Det er det, vi godt vil være med til, og derfor vil jeg i dag slet ikke gå ind i en større skattedebat. Jeg synes, vi kender synspunkterne i dette forslag så godt, at der ikke er grund til at gentage, hvad vi har sagt om dem før.

For at nå videre må vi samle viljerne og prøve at finde frem til, hvad det er, der er behov for med en skattereform, noget, som vi har en chance for at få igennem. Også vi synes, der er et påtrængende behov for at få en skattereform, men det skal ikke være en, som bare tilgodeser, hvad et enkelt parti anser for ret.

Et af vore store dagblade, Jyllands-Posten, fortæller netop i en opstilling, hvor meget denne reform vil komme til at koste en lang række skatteydere i større skattebetaling, hvis den kommer igennem. Det er noget, som skattedepartementet har beregnet. Vi kender tallene, og vi ved, hvor hårdt det vil ramme ganske mange. Det er ikke vores vej. Vi vil en skattereform, der betyder, at ingen skal have skatteskærpelser – naturligvis kan der være enkelte forhold, man lige skal have rundet af – men hvor det derimod er hensigten at få flest muligt ind under en ensartet beskatning, så der betales den samme skat af den først som af den sidst tjente krone. Dette vil også medvirke til, at den skattetænkning, som ingen af os bryder os om, faktisk bliver klaret, for jo højere vi får proportionalstræk-

ket ført op – jeg så helst, at det kom helt til tops – jo større mulighed fik vi for at imødegå skattetænkning, som også på rentefragdragsrettens område har haft en vis succes. Det er det, vi skal væk fra, men det fordrer altså, at vi sætter os sammen og prøver at få klaret tingene igennem. Først og fremmest er det jo de høje marginalsatser, der rammer alt for mange, der er ondets rod. Lad os dog se på disse forhold!

Vi synes heller ikke om, at beskatningsgrundlaget skal udvides, og det er også en ting, som vi må drøfte nærmere, for hvis nogle får udvidet deres beskatningsgrundlag, kan de jo selv med samme skatteprocent komme til at mærke skattetrykket endnu mere.

Nu vel, vi forstår, at der nok er tale om, at man vil drøfte tingene, men hvis man har låst sig fast, som hr. Lykketoft synes at have gjort med den markering, der i dag er kommet frem, lover det ikke overvældende godt for det, vi skal i gang med. Jeg synes, der virkelig er grund til at få forhandlinger i gang, og det vil vi være med til, overensstemmende med, hvad vi også har stemt for med den dagsorden, vi åbnede folketingsåret med: at vi vil søge at få fastlagt principperne for en skattereform i indeværende samling. Det er det, vi skal arbejde videre på, og derfor må vi afvise dette beslutningsforslag, som nu igen er fremsat. Som sagt synes jeg ikke, der er grund til at gøre grøfterne dybere nu. Vi skal tværtimod se at få dem kastet til, og det vil vi drøfte med henblik på at få det bedst mulige ud deraf.

Fogh Rasmussen (V):

Et vigtigt punkt i hr. Lykketofts indlæg var understregningen af behovet for, at et politisk flertal så hurtigt som muligt kunne samle sig om at lave en skattereform, men jeg synes ærlig talt, at hr. Lykketofts tale i meget ringe grad levede op til den målsætning, som han selv gav så stærkt udtryk for. Hr. Lykketofts tale var jo i meget høj grad præget af partipolitisk agitation. Det var en tale, som i meget høj grad var beregnet som propaganda udadtil fremfor at være præget af ønsket om at skabe konstruktive løsninger indadtil.

Det er jo ikke første gang, vi har haft en sådan skattereformdebat. Vi havde også i